

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง และข้อเสนอแนะ

การบำบัดพินอล ไพรีดีน และของผสมระหว่างพินอลและไพรีดีนโดยออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตในเครื่องปฏิกรณ์ขนาดกะทัดรัด เพื่อศึกษาผลของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อร้อยละการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมด อีกทั้งยังศึกษาจลนพลศาสตร์ของออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของพินอล ไพรีดีน และของผสมระหว่างพินอลและไพรีดีน ได้ข้อสรุปดังนี้

5.1 สรุปผลการทดลอง

5.1.1 ผลของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อร้อยละการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมดของการบำบัดพินอล ไพรีดีน และของผสมระหว่างพินอลและไพรีดีนด้วยออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตในเครื่องปฏิกรณ์ขนาดกะทัดรัด

- ผลของเวลาในการเกิดปฏิกิริยา เมื่อเวลาในการเกิดปฏิกิริยาเพิ่มขึ้นร้อยละการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมดมีค่าเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ยกเว้นในกรณีของการบำบัดไพรีดีน เมื่อเวลาในการเกิดปฏิกิริยาเพิ่มขึ้นร้อยละการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมดมีค่าเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะทำการทดลองที่อุณหภูมิ 380, 390, 400 และ 410 องศาเซลเซียส
- ผลของอุณหภูมิที่ใช้ในการทดลอง อุณหภูมิไม่ค่อยมีผลต่อร้อยละการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมด และเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นเวลาที่ใช้ในการเกิดปฏิกิริยาจะน้อยลง
- ผลของความเข้มข้นเริ่มต้น ความเข้มข้นเริ่มต้นไม่มีผลต่อร้อยละการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมดทั้งในกรณีของการบำบัดพินอลและการบำบัดไพรีดีน
- การบำบัดพินอล ไพรีดีน และของผสมระหว่างพินอลและไพรีดีนด้วยออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตสามารถสลายปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมดได้มากถึง 99%, 76% และ 92% ตามลำดับ

5.1.2 การศึกษาจลนพลศาสตร์ของปฏิกิริยาออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำ ภาวะเหนือวิกฤตของฟีนอล ไพริดิน และของผสมระหว่างฟีนอลและไพริดินในเครื่องปฏิกรณ์ขนาดกะทัดรัด

เมื่อพิจารณาอัตราการเกิดปฏิกิริยารวมเป็นแบบ pseudo-first-order reaction ตามแบบจำลองของอาร์รีเนียส โดยสมมติให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์มีค่าเท่ากับหนึ่ง และอัตราการเกิดปฏิกิริยาของออกซิเจนนั้นมีค่าเท่ากับศูนย์ ได้ค่า $A = 1.77 \times 10^{10} \text{ s}^{-1}$, $E_a = 131.3 \text{ kJ/mol}$ ในกรณีของออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของฟีนอล $A = 6.21 \times 10^6 \text{ s}^{-1}$, $E_a = 94.63 \text{ kJ/mol}$ ในกรณีของออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของไพริดิน และ $A = 4.61 \times 10^7 \text{ s}^{-1}$, $E_a = 101.8 \text{ kJ/mol}$ ในกรณีของออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของของผสมระหว่างฟีนอลและไพริดิน

เมื่อพิจารณาอัตราการเกิดปฏิกิริยาโดยรวมขึ้นกับปริมาณคาร์บอนอินทรีย์และออกซิเจน ได้ค่า $a = 1.29$, $b = 0.3$, $A = 6.55 \times 10^4 \text{ L}^{0.59} \text{ mol}^{-0.59} \text{ s}^{-1}$, $E_a = 65.54 \text{ kJ/mol}$ ในกรณีของออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของฟีนอล $a = 1.77$, $b = 0.4$, $A = 1.06 \times 10^4 \text{ L}^{1.17} \text{ mol}^{-1.17} \text{ s}^{-1}$, $E_a = 79.85 \text{ kJ/mol}$ ในกรณีของออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของไพริดิน และ $a = 1.8$, $b = 0.5$, $A = 9.35 \times 10^{-1} \text{ L}^{1.3} \text{ mol}^{-1.3} \text{ s}^{-1}$, $E_a = 20.8 \text{ kJ/mol}$ ในกรณีของออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของของผสมระหว่างฟีนอลและไพริดิน

5.1.3 การศึกษาการบำบัดน้ำเสียที่มีของผสมฟีนอลและไพริดินโดยออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตในเครื่องปฏิกรณ์ขนาดกะทัดรัด

ออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของฟีนอลให้ร้อยละการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมดมากกว่าของไพริดินในทุกอุณหภูมิ และเมื่อนำฟีนอลและไพริดินมาผสมกันแล้วทำปฏิกิริยาออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตจะได้อัตราการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมดมีค่าต่ำกว่าในกรณีของฟีนอล แต่มีค่าสูงกว่าในกรณีของไพริดิน

การบำบัดฟีนอลและไพริดินไปพร้อมกันนั้นให้อัตราการเปลี่ยนของปริมาณคาร์บอนอินทรีย์ทั้งหมดมากกว่าการบำบัดไพริดินเพียงอย่างเดียว เนื่องจากเกิดอันตรกิริยาแบบเสริมฤทธิ์กันในออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตของของผสมระหว่างฟีนอลและไพริดิน

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ศึกษาปฏิกิริยาออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤต โดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาชนิดอื่น และปริมาณที่หลากหลายที่ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์และอัตราการเกิดปฏิกิริยา

5.2.2 การเพิ่มความเข้มข้นเริ่มต้นของฟินอลและไพรีดีน ในงานวิจัยนี้ความเข้มข้นเริ่มต้นของฟินอลและไพรีดีนที่ใช้มีค่าไม่สูงนัก จึงอาจทำให้ไม่สามารถนำไปใช้กับของเสียที่มีความเข้มข้นสูงได้

5.2.3 ระบบชุดหล่อเย็นและการวัดอุณหภูมิ

5.2.3.1 ระบบหล่อเย็นในงานวิจัยนี้ทำโดยการจุ่มท่อลงในอ่างหล่อเย็น ซึ่งน้ำในอ่างหล่อเย็นไม่มีการหมุนเวียนในกรณีที่ทำการศึกษาที่อัตราการไหลต่ำน้ำสามารถถ่ายโอนความร้อนให้อากาศได้ทัน แต่ถ้าทำการทดลองที่อัตราการไหลสูงควรเปลี่ยนระบบหล่อเย็นเป็นเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อสองชั้น (Double pipe heat exchanger) หรือแบบอื่นที่สามารถหล่อเย็นผลิตภัณฑ์ในอัตราการไหลที่สูงได้

5.2.3.2 สำหรับการวัดอุณหภูมิที่ใช้เทอร์มอคัปเปิลวัดอุณหภูมิ 3 จุดคือ ที่ขดลวดทำความร้อน ที่ทางเข้าและออกของเครื่องปฏิกรณ์ ควรมีการติดตั้งเทอร์มอคัปเปิลเพิ่มอีก 2 จุดคือที่ทางออกและเข้าของชุดหล่อเย็นด้วย ซึ่งจะทำให้สามารถเขียนดูอุณหภูมิเพื่อตรวจสอบว่าการบำบัดด้วยออกซิเดชันในน้ำภาวะเหนือวิกฤตที่ใช้พลังงานมากน้อยเพียงใด และสำหรับเครื่องอ่านค่าอุณหภูมิควรจะใช้แบบที่สามารถบันทึกค่าอุณหภูมิที่เวลาต่างๆ โดยอัตโนมัติได้ เนื่องจากการบำบัดเป็นแบบต่อเนื่อง

5.2.4 การศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์

เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะข้อเท็จจริง และความเป็นไปได้ทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์เท่านั้น ซึ่งในทางปฏิบัติจริงข้อมูลอีกด้านที่ต้องนำมาพิจารณาคือข้อมูลทางด้านเศรษฐศาสตร์ โดยอาจทำการศึกษาระบบการบำบัดน้ำเสียที่มีฟินอลและไพรีดีนโดยออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตเทียบกับระบบการอื่น ซึ่งจะทำให้สามารถทราบถึงความเป็นไปได้ในการบำบัดน้ำเสียที่มีฟินอลและไพรีดีนโดยออกซิเดชันเชิงเร่งปฏิกิริยาในน้ำภาวะเหนือวิกฤตในเชิงพาณิชย์